

I. Tư Quy n l c và Ti n b c – M u s chung c a nh ng ch đ đ c tài

Không có gì là quá đáng n u nói r ng th k XX là th k c a nh ng cu c “Cách m ng”. Nh ng cu c cách m ng khoa h c k thu t, cách m ng văn hóa ngh thu t, và nh ng cu c cách m ng giành đ c l p c a các n c thu c đ a ph n l n đ u th k XX. Th k “Cách m ng” này đã làm thay đ i toàn b th gi i và nhân lo i. Nh ng cu c cách m ng khoa h c k thu t đã đem đ n nh ng s n ph m khoa h c k thu t h u ích đ ph c v đ i s ng con ng i t t h n. Nh ng cu c cách m ng văn hóa ngh thu t đã phá b nh ng h t c, phong cách b o th đ đ m đ n cho nhân lo i nh ng món ăn tinh th n, nh ng cái đ p mà nh ng tr ng phái b o th không có đ c. Còn nh ng cu c cách m ng giành đ c l p c a các n c thu c đ a đã h huy t ch nghĩa th c dân và đem T Do và Dân Ch đ n cho ng i dân nh ng qu c gia thu c đ a.

Mãnh l c c a ti n quy n

Nh ng tr ng nhân lo i s không còn th y nh ng cu c cách m ng hay nh ng phong trào cách m ng vĩ đ i đ đòi T Do và Dân Ch trong th k XXI này. B i l , m t khi ch nghĩa th c dân chuyên đi áp b c và bóc l t đã b “h huy t” thì nh ng cu c “cách m ng” đòi T Do và Dân Ch cũng không còn đ t đ đ ng v o. Nh ng qu là r t sai l m v i suy nghĩ trên đây.

Ngày nay, tuy ch nghĩa th c dân đã m yên m đ p nh ng không có nghĩa là “áp b c và bóc l t” cũng đ c ch n theo ch nhân c a nó. Ngay sau khi nh ng ch đ bù nhìn do ch nghĩa th c dân đ ng lên đ cai tr ng i b n đ a s p đ thì tên đ y t đ t “áp b c và bóc l t” đã quay 180 đ và nhanh chân ch y theo ng i ch nhân m i đ ti p t c hoành hành. Không quá khó khăn đ nh n ra v ch nhân m i c a tên đ y t đ t “áp b c và bóc l t” này. Vâng. Đó là các ch đ đ c tài. Dù là ch đ đ c tài ở châu Âu, ở châu Phi, ở châu Á, hay ở châu M – nh ng ch đ đ c tài đ u r t đ nh n ra b i chúng đ u có m t m u s chung. Vâng. M u s chung c a nh ng ch đ đ c tài là Quy n l c và Ti n b c.

Quy n l c. Có th nói r ng lãnh đ o c a nh ng ch đ đ c tài là nh ng ông vua c a th i hi n đ i. Vì cái gh quy n l c, nh ng lãnh đ o c các ch đ đ c tài luôn tìm m i cách đ ng i, đ tr v ng trên cái gh quy n l c c a mình. Chúng s n sàng nâng đ b n vô i nh ng có máu gian manh hay l p bè l p nhóm đ cùng nhau b o v cái gh quy n l c c a mình. Vì gh cái quy n l c, nh ng lãnh đ o c các ch đ đ c tài không ng n ng i nói “không” v i hi n tài. B i m t khi ng i hi n tài đ c tr ng đ ng thì r t khó duy trì cái gh quy n l c trong các ch đ đ c tài. Vì cái gh quy n l c, lãnh đ o c các ch đ đ c tài s n sàng h i ng i trung l ng vì ng i trung l ng luôn đ i đ u v i b n ng i tham lam quy n l c. Vì cái gh quy n l c, lãnh đ o c các ch đ đ c tài không ng i liên k t v i ngo i bang – hay t h n là ch u thu n ph c, l thu c ngo i bang – đ duy trì ch đ đ c tài c a mình. Tóm l i, các ch đ đ c tài luôn tìm trăm ph ng ngàn k đ duy trì cái th đ c tôn lãnh đ o c a mình.

Ngoài quy n l c, ti n b c là đi u không th thi u c các ch đ đ c tài. Có quy n t s có ti n vì các ch đ đ c tài không có ch cho s giám sát c a ng i dân. Ti n t tham nh ng. Ti n t b o kê làm ăn phi pháp. Ti n t ngu n l i bán tài nguyên thiên nhiên c a qu c gia. Ti n t mua r bán đ t s n ph m c a ng i dân. Ti n t đ u t xây đ ng đ t n c do quy n l c mà có.

Ngay sau khi ông T ng th ng Mubarak c a Ai C p t ch c thì Chính ph Th y Sĩ đã ra l nh phong t a tài s n c a ông Mubarak (1). Cũng theo bài báo đăng trên m ng Yahoo này thì gia tài c a ông Mubarak kho ng ch ng t 40 t đô la đ n 70 t đô la. N u tài s n c a ông Mubarak là 40 t đô la thì trong vòng 30 năm c m quy n, ông Mubarak ki m đ c 1 t 300 tri u đô la m t năm. Còn n u tài s n c a ông Mubarak là 70 t đô la thì trong vòng 30 năm c m quy n, ông Mubarak ki m đ c 2 t 300 tri u đô la m t năm. Dù là 40 t hay 70 t, thì m t năm mà ki m đ c h n 1 t hay 2 t đô la đ u là nh ng s ti n kh ng l . Và t t nhiên là s ti n kh ng l này c a ông Mubarak không ph i có đ c t kinh doanh chân chính mà s ti n kh ng l này có đ c nh vào cái gh quy n l c c a mình.

Ngoài ông T ng th ng Mubarak c a Ai C p, có th đi m tên m t s lãnh đ o c a các ch đ đ c tài khác.

- Ferdinand Marcos c a Phi Lu t Tân

- Laurent Bagbo c a B Bi n Ngà (Cote d'Ivoire)

- Zein al-Abidine Ben Ali của Tunisia
- Saddam Hussein của Iraq
- Haji Muhammad Suharto của Indonesia
- Jean-Claude ‘Baby Doc’ Duvalier của Haiti
- Muammar al-Gaddafi của Libya
- Mobutu Sese Seko của Congo (hay còn gọi là Zaire)
- Augusto Pinochet của Chile

Như đã trình bày ở trên, vì quy phạm và lòng tham vô đáy để vùi vệt cho đời túi của mình, lãnh đạo các chế độ độc tài phải bắt buộc “áp bức và bóc lột” người dân của mình. Nhà tù, không cho phép tự do báo chí, không cho phép người dân phản đối, xây dựng bộ máy chính quyền để phục vụ giới lãnh đạo cùng những nhóm lợi ích thay vì phục vụ người dân. Đó là hình thức “áp bức” mà các chế độ độc tài vốn thích dùng. Bóc lột thì tham nhũng, những nhu cầu người dân về những luật lệ, giải quyết hà khắc. Mọi những đàn áp tàn nhẫn u tiên những lợi ích không có hiệu quả kinh tế. Đầu tư những công trình lớn, hoành tráng những lợi ích cho phục vụ giới có tiền thay vì phục vụ người dân nghèo trong xã hội. Nền mua quan bán chức cũng là đời sống thối nát trong các chế độ độc tài.

Như giới thiệu ở trên, tội phạm những áp bức và bóc lột của lãnh đạo các chế độ độc tài sẽ khiến người dân nổi dậy phản đối. Chế độ hơn một tháng sau ngày người dân Tunisia xuống đường mà Tổng thống Ben Ali của Tunisia phải trốn chạy sang Arab Saudi. Chế độ của đời một tháng mà ông Tổng thống Mubarak của Ai Cập phải từ nhiệm. Có thể nói rằng, hai cuộc cách mạng ở Tunisia và Ai Cập ở đầu thế kỷ XXI này vĩ đại hơn những cuộc cách mạng đòi Tự Do và Dân Chủ trước đây. Vĩ đại vì cả hai cuộc cách mạng này chỉ diễn ra trong một thời gian rất ngắn. Vĩ đại vì không có nhu cầu máu đổ thịt rơi như vốn có thối nát trong các cuộc cách mạng trước đây.

Vì dĩ vì quân dĩ của hai nước này bị t dĩ c Sĩ mĩng của mình cũng nhĩ bị t dĩ c Chân lý của thĩ dĩ dĩ. Ngoài ra, chúng tôi nghĩ rĩng cũng nên khen hai ông lãnh dĩ o của Tunisia và Ai Cập. Dù gì thì trong hĩ vĩn còn chút “liêm sĩ” dĩ tĩ bĩ quyĩn hành thay vì mù quáng dĩ tĩ đó có thĩ gây ra nhĩng hĩu quĩ khôn lĩĩng dĩ y nĩĩc mĩ!

II. Dĩn Nhà nước Pháp quyền bản văn

Cách đây hĩn 2 thĩ kĩ – còn nĩu nói chính xác là 234 năm. Có mĩt cuĩc cách mĩng giành dĩ c lĩp tĩ chĩ nghĩa thĩc dân. Nhĩng có lĩ cuĩc cách mĩng này ít dĩĩ c sách báo trong nĩĩc chúng ta nhĩc dĩn, hay ca tĩng vì cuĩc cách mĩng này không dĩ theo con dĩĩng của Marx và Engel (Mà không dĩ theo Marx và Engel cũng đúng thôi. Vì lúc đó Marx và Engel còn chĩ a chào dĩ dĩ thì dĩ theo thĩ nào dĩĩ c). Đó là cuĩc cách mĩng giành dĩ c lĩp của ngĩĩĩ Mĩ, mĩt cuĩc cách mĩng hĩt sĩc vĩ dĩ dĩ vì là sĩ khĩ dĩ dĩu nĩn móng vĩng chĩĩ của chĩ dĩn chĩ pháp quyền trên toàn thĩ giĩĩ.

Ngay sau khi nĩĩc Mĩ giành dĩĩ c dĩ c lĩp tĩ Anh quĩc, ông Washington đã trĩ thành Tĩng thĩng dĩu tiên của Hoa Kĩ. Ông Washington tĩ nhĩĩm hai nhĩĩm kĩ và vĩ hĩu chĩ không làm Tĩng thĩng cho dĩn chĩt. Nĩĩc Mĩ giành dĩ c lĩp cách đây 234 năm. 234 năm trĩĩc, vĩ vào cái thĩĩ làm vua, hay làm lãnh chúa là mĩt dĩĩu bình thĩĩng cho nhĩng ai nĩm dĩĩ c cái cĩ hĩĩ ngàn vàng này. Vĩ y vĩ y mà ông Washington chĩ làm Tĩng thĩng đúng 2 nhĩĩm kĩ mà thôi.

Không nhĩng vĩ y, trong thĩĩ gian làm Tĩng thĩng vào thĩĩ kĩ phĩi thai của nhà nĩĩc Dân chĩ theo thĩ chĩ Tam quyền phân lĩp của nĩĩc Mĩ, ông Washington còn cĩ dĩng nhĩng ngĩĩĩ không cùng dĩng phĩĩ vĩ ông nên thành lĩp dĩng phĩĩ dĩ lĩp. Do đó, thay vì dĩng trĩ theo kĩĩ dĩ c tài, Nhà nĩĩc Dân chĩ của Mĩ đã hình thành và dĩng vĩng trong 234 năm qua. Ngĩĩĩ dĩn Mĩ chĩ a bao giĩ chĩng kĩĩn cĩ nhĩ dĩ o chánh bao giĩ. Ngĩĩĩ dĩ c cĩ Tĩng thĩng thì có quyĩn hành tĩĩ thĩĩng. Nhĩng khi rĩĩ Nhà trĩng thì làm dân thĩĩng. Tuyĩt nhiên không có chuyĩn cĩ vĩn cĩ véo hay quyĩn lĩc ngĩm sau khi rĩĩ Nhà trĩng gĩ cĩ. Các sĩ gia của Mĩ không cĩn phĩĩ tĩ hĩng chuĩt lĩc cho ông Washington. Ông lĩ y mĩt ngĩĩĩ đàn bà gĩa làm vĩ. Cũng chĩng sao. Ông không có con nĩĩ dĩĩ. Cũng chĩng sao. Trong hai nhĩĩm kĩ làm Tĩng thĩng, ông Washington đã có nhĩng chính sách sai lĩm. Cũng chĩng sao. Bĩ dĩ đó mĩĩ là ông Washington – ngĩĩĩ Cha già của nĩĩc Mĩ. Dĩn nay, ngĩĩĩ dĩn Mĩ vĩn dành cho ông Washington mĩt chĩ dĩng trang trĩng trong trái tim của mình.

Sĩ dĩ chúng tôi hĩĩ dĩĩ dĩng vì trên thĩ giĩĩ này không thĩĩ u gĩ ngĩĩĩ trĩ thành lãnh tĩ của quĩc gia sau khi làm cách mĩng – nhĩĩt là vĩ vào thĩ kĩ XX. Nhĩng lãnh tĩ cách mĩng thĩ kĩ XX

thông ng trở thành lãnh t và cũng thông ng làm lãnh đ o cho đ n ch t ch không t b quy n l c của mình. Lênin cũng ch t giả ch không b quy n l c. Mao Tr ch Đông cũng th và không nh ng v y – đ n lúc ch t, Mao Tr ch Đông v n s n lòng h i ch t nh ng ai mà ông ta nghĩ r ng s làm h i cho cái gh quy n l c của mình. x B c Hàn thì có dòng h Kim thay nhau làm lãnh đ o. Kim cha truy n cho Kim con và gi đây Kim con đang chuy n giao quy n l c cho Kim cháu. Còn hai anh em của đ ng chí Fidel Castro ở Cuba thì đ n khi rằng r ng m t m m i dám m mi ng th a nh n r ng “Mô hình nhà nước XHCN của Cuba đã th t b i”! Nh ng c hai anh em nhà Cuba v n kh kh ô m cái gh lãnh đ o ch v n không ch u buông xuôi đ c u đ t n c Cuba ra kh i l m than.

III. Thay cho l i k t

Theo d u n của th i gian, và nh ng gì l ch s ghi l i, có th kh ng đ nh r ng ch có Nhà nước Pháp quyền do dân vì dân thì m i bản v ng. Và cũng ch có Nhà nước Pháp quyền bản v ng m i tr ng t n.

Nguyễn Trung